

være en Mand, der ikke har Vedtegninger, som gjøre, at han ikke bør antages.

Justitsministeren: De Vædringsfor-
slag, jeg har tilladt mig at stille under Nr. 4
til Lovudkastets § 27 og Udvalgets Vædrings-
forslag under Nr. 59 og 60, samt under Nr.
5 til Udvalgets Vædringsforslag under Nr.
62, ville efter min Formening bidrage til at
bringe en fast og bestemt Conseqvents ind i
Lovudkastet og derhos tjene til at fyldestgjøre
de forskjellige Villighedshensyn, ja, jeg kunde
næsten sige Retfærdighedskrav, som jeg rigtig-
nok troer, der maa kunne gjøres gjældende
baade fra vedkommende Mandskabs Side og
fra Krigsværnets Side. Forsaavidt jeg har
sagt, at man derved vilde bringe en større Conse-
qvents ind i Lovudkastet, har min Tanke væ-
ret den, at der blev sat en nøie Begrænsning
imellem Stilling, Bytning af Vilkaar og Byt-
ning af Nummer, saaledes at ethvert af disse
tre forskjellige Forhold blev nøie betegnet.
Naar jeg derhos har sagt, at man ved at ved-
tage mine Vædringsforslag ogsaa vilde komme
til at fyldestgjøre Villighedens, ja, endogsaa
Retfærdighedens Fordringer, da har jeg, hvad
angaaer mit Vædringsforslag under Nr. 4, la-
det mig lede af en Betragtning, hvis Momenter
jeg nu skal tillade mig at fremhæve for det
ærede Thing (Tscherning: Maa jeg bede om
Ordet!). I Loven af 12te Februar 1849 §
26 hedder det: „Den, som vil lade sig stille
for en Anden, maa selv være frigjort for Tje-
neste ved den staaende Hær og endelig over-
ført til Forstærkningen“; efter Udvalgets For-
slag vil det komme til at hedde i dets § 25:
„Den, som vil lade sig stille for en Anden,
maa selv være frigjort for al Værnepligt“.
Naar nu Bestemmelsen i Værnepligtsloven
af 1849 bliver forandret derhen, at den,
som vil stille for sig, skal stille en Mand,
der er frigjort for al Værnepligt, forekommer
det mig, at høi Grad af Villighed taler for,
at den, der stiller for sig en for al Værnepligt
frigjort Mand, ogsaa selv maa blive frigjort
for al Værnepligt. Naar en Mand overfører
sin Værnepligt paa en Anden, der ikke er
tjenstpligtig, bør der efter min Formening i

Forbindelse med den Overførsel, der finder
Sted af hans Værnepligt paa en ikke Værne-
pligtig, ogsaa for ham kunne erhverves den Fri-
tagelse for Værnepligt, der tilkommer den, han
har stillet i sit Sted. Det forekommer mig
saaledes, at Hensyn til Villighed, ja, man
kunde gjerne sige Retfærdighed, kræver, saaledes
som jeg allerede har tilladt mig at udvikle, at
Forpligtelser og Rettigheder i dette Forhold
ganske maae svare til hinanden, saaledes at den,
der stiller en for al Værnepligt frigjort Mand
for sig, derved selv bliver fri for al Værne-
pligt. Dette er ogsaa i Overensstemmelse
med Regjerings-Udkastet § 36, hvor det hed-
der: „Stilling til Forstærkningen med den
Virkning, at Stilleren derved aldeles fritages
for Tjeneste og udgaaer af Rullen, kan kun
finde Sted, naar Stillingsmanden er frigjort
for al Værnepligt.“ I den Bestemmelse, imod
hvis Princip Udvalget ikke har havt Noget at
erindre, idetmindste efter hvad jeg kan skjønne,
er den Grundsætning ganske almindelig ud-
talt, hvortil jeg har stillet mit Vædringsfor-
slag, nemlig at den, som er frigjort for al
Værnepligt, kan, naar han lader sig stille for
en Anden, erhverve for denne Anden den Fri-
tagelse for Værnepligt, som han selv giver Slip
paa. Der er endnu et Moment, der efter min
Formening taler for mit Vædringsforslag, og
hvorpaa jeg nu skal tillade mig at henlede det
høitærede Things Opmærksomhed. Det fore-
kommer mig nemlig, at Vædringsforslaget
stemmer med den Anskuelse, der ligger til Grund
for Udvalgets Forslag angaaende Bytning af
Vilkaar; thi, hvis jeg ikke huffer feil, saa hed-
der det udtrykkelig i Udvalgets § 26, at de,
der bytte Vilkaar, gjensidig indtræde i hin-
andens Plads. Naar man nu ved Bytning
af Vilkaar siger, at de gjensidig indtræde i
hinandens Plads, saa synes det mig at være
aldeles conseqvent med Hensyn til Stillingen
at sige, at naar en for Værnepligten frigjort
Mand stiller sig for en Anden, da indtræde
de gjensidig i hinandens Plads. Det var
disse Bemærkninger, jeg vilde gjøre med Hen-
syn til det af mig stillede Vædringsforslag
under Nr. 4, jeg troer, at det Bindende i det
Raisonnement, jeg har tilladt mig at frem-